

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.753 van 7 oktober 1999
in de zaak A. 60.508/VII-12.756.**

In zake : Alfons TAEELS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Alfons TAEELS op 25 oktober 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 11 augustus 1994 waarbij zijn beroep tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal houdende weigering van de milieuvergunning voor de uitbreiding van een bestaand veebedrijf gelegen aan de Lakstraat 45 te Laakdal (Veerle), met onder meer 382 kalveren en 398 m³ dierlijke mest, niet wordt ingewilligd en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 51.731 van 23 februari 1991 waarbij de vordering tot schorsing van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1999

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct van de Directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker baat een rundveebedrijf uit aan de Lakstraat 45 te Laakdal (Veerle).

Hij beschikt hiervoor over een aktename geldend als vergunning voor 50 runderen en de opslag van 146 m³ dierlijke mest, verleend door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal op 4 juni 1991.

1.2. Op 10 januari 1994 dient hij bij het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunningsaanvraag in voor de uitbreiding van zijn inrichting met 382 kalveren en 398 m³ dierlijke mest, electromotoren met een vermogen van 15,5 pk en 3kW, een gasolietank van 5.000 liter en 2 voedersilo's van elk 10 ton.

Op 21 maart 1994 wordt de gevraagde vergunning geweigerd.

1.3. Met een aangetekend schrijven van 27 april 1994 komt verzoeker tegen deze weigeringsbeslissing in beroep bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure worden volgende adviezen uitgebracht :

(a) Op 31 mei 1994 verleent het bestuur ruimtelijke ordening een ongunstig advies. In het advies staat te lezen :

"Het betreft de uitbreiding van een bestaand, vergund rundveebedrijf met 382 kalveren, gelegen in agrarisch gebied.

Het betreft een aanmerkelijke uitbreiding van een klein, onvoldwaardig melkveebedrijf, zodat de aanvraag moet beschouwd worden als een nieuwe inplanting van een intensief niet-grondgebonden mestkalverenbedrijf, gelegen op minder dan 300 m van een woongebied.

Deze inplanting kan niet aanvaard worden, aangezien de afstandsregel (volgens de toelichting bij het K.B. van 28.12.72) bepaalt dat dergelijke intentieve niet-grondgebonden bedrijven dienen ingeplant te worden op minstens 300 m van een woongebied.

Om deze reden kunnen wij de uitbreiding van dit rundveebedrijf niet gunstig adviseren".

(b) Op 2 juni 1994 brengt het bestuur milieuvergunningen eveneens een ongunstig advies uit.

(c) De Vlaamse Landmaatschappij adviseert op 3 juni 1994 ongunstig onder de volgende motivering :

"Overwegende dat deze aanvraag niet verenigbaar is met de doelstellingen van het Mestdecreet, verleent de Vlaamse Landmaatschappij ongunstig advies betreffende de aanvraag voor een uitbreiding van de vergunning voor 50 grote zoogdieren met 382 grote zoogdieren (mestkalveren) tot een totale dierenpopulatie van 432 grote zoogdieren.

Overwegende dat er onvoldoende mestopslagcapaciteit aanwezig is voor de in het bedrijf aanwezige dieren; overwegende dat er voldoende mestopslag voorzien is voor de uitbreiding van de dierenpopulatie; overwegende dat de uitbreiding van de mestopslag gelegen is onder de stallen waarin de ongunstig geadviseerde dieren zullen gehuisvest worden; verleent de Vlaamse Landmaatschappij, ongunstig advies betreffende de aanvraag voor de uitbreiding van de mestopslagcapaciteit voor 146 m³ dierlijke mest met 817 m³ mengmest tot in totaal 963 m³ mengmest".

(d) Op 26 juli 1994 stelt de provinciale milieuvergunningscommissie voor de weigeringsbeslissing van het schepencollege te bevestigen

"gelet op

- onvoldoende mestopslagcapaciteit (cfr. VLM + BMV)
- onvoldoende afstand t.o.v. het woongebied (minder dan 300 meter)".

1.5. Op 11 augustus 1994 wordt het thans bestreden besluit genomen.

Het beroep wordt niet ingewilligd, de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

Naast een weergave van de tijdens de beroepsprocedure ingewonnen adviezen zijn in het bestreden besluit de volgende overwegingen aan te treffen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : agrarisch gebied (grenzend ten noorden aan natuurgebied; ten zuiden aan woongebied i.v.f. de weg);

Overwegende dat gesteld kan worden dat de verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat uit de door de exploitant verstrekte gegevens niet duidelijk blijkt hoeveel en welk soort dieren hij wil houden;

Overwegende dat de gegevens omtrent de mestopslagcapaciteit evenmin duidelijk zijn; dat de totale vereiste mestopslagcapaciteit van 1.114 m³ niet bewezen is;

Overwegende dat de ruimtelijke scheiding tussen de nieuwe te bouwen stal en de naburige woningen te beperkt is (minder dan 300 m van woongebied);

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte bezwaren en opmerkingen als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- geurhinder : gelet op de te kleine ruimtelijke scheiding tussen de nieuwe stal en het nabijgelegen woongebied is dit gegrond;
- MAP : de mestafzetbewijzen zijn onvoldoende, een ecologisch verantwoorde mestafzet is derhalve niet volledig gewaarborgd; het tekort is echter miniem zodat de mestafzet voldoende bewezen wordt geacht;
- verstoring open ruimte : niet te weerhouden;
- nabijheid natuurgebied : er zijn geen afstandsregels van toepassing op kalverbedrijven - ongegrond;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde verandering zelfs mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsoverwaarden niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de gevraagde vergunning te weigeren";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat het eerste middel is gestoeld op de schending van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat verzoeker het middel als volgt uiteenzet :

"Het is ten onrechte dat de bestreden beslissing er van uitgaat dat de ruimtelijke scheiding tussen de nieuwe te bouwen stal en de naburige woningen te beperkt is (minder dan 300 meter van een woongebied), nu uit de aanvraag zelf blijkt dat het hier gaat om een uitbreiding van een bestaande inrichting.

De afstandsregel van 300 meter, vervat in artikel 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 geldt niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De verwerende partij, en de adviesverlenende instanties, hebben deze regel dan ook verkeerd toegepast";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord daartegenover stelt :

"Het voornaamste weigeringsargument was voor de bestendige deputatie de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stal en de naburige woningen (minder dan 300 m van woongebied).

De nieuwe stal zou meer bepaald op ca. 50 m van het woongebied gelegen zijn en op ca. 65 à 70 m van de dichtstbijzijnde woning (cfr. advies Bestuur Milieuvergunningen en Bestuur Ruimtelijke Ordening).

In eerste instantie heeft de bestendige deputatie vanuit milieu-technisch oogpunt zo geoordeeld omdat volgens de thans geldende milieu-technische criteria de ruimtelijke schending tussen de nieuwe stal en het nabijgelegen woongebied te beperkt is, zodat de gevraagde inrichting aanleiding zal geven tot een onaanvaardbare geurhinder.

Dit negatief element geldt onafhankelijk van het feit of het al dan niet om een uitbreiding van de inrichting gaat.

Dit argument is op zich reeds voldoende om een vergunning te weigeren, zodat aan de motiveringsplicht werd voldaan.

Aanvullend kan gesteld worden dat vanuit stedenbouwkundig oogpunt de aanvraag moet beschouwd worden als een nieuwe inplanting van een intensief, niet grondgebonden melkkalverenbedrijf, omdat het een aanzienlijke uitbreiding van een klein, onvolwaardig melkveebedrijf betreft, gelegen op minder dan 300 m van een woongebied.

De kleine melkveestal, waarvoor verzoeker op 1 oktober 1979 een bouwvergunning bekam, werd slechts voor de helft opgericht.

Hieruit blijkt dat deze stal van ondergeschikt belang was voor verzoeker. Het bedrijf kan dus niet als vergund beschouwd worden, zodat de afstandsregel van 300 m zoals bepaald in art. 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 terecht kan toegepast worden.

De bouwvergunning voor de nieuwe melkkalverenstal werd bij toepassing van de afstandsregel van 300 m door het schepencollege op 28 juni 1994 geweigerd. Een bouwberoep is thans hangende bij de bestendige deputatie";

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert als volgt :

"Wat het eerste middel betreft moet worden opgemerkt dat de verwerende partij er ten onrechte van uitgaat dat de milieuvergunningsaanvraag, ingediend door verzoeker op 10 januari 1994 bij het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Laakdal, geen uitbreidingsvergunning zou zijn geweest.

De ingediende aanvraag, die uitdrukkelijk vermeldde dat het om een uitbreiding ging, werd aldus ontvankelijk en volledig verklaard.

Ook de verwerende partij heeft deze vergunningsaanvraag als een uitbreidingsaanvraag behandeld.

Het advies van 31 mei 1994 van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Infrastructuur stelt duidelijk dat het de uitbreiding betreft van een klein, onvolwaardig melkveebedrijf.

Ten onrechte wordt daaruit afgeleid dat de aanvraag niet kan worden beschouwd als een uitbreidingsaanvraag, maar dat deze moet worden beschouwd als een nieuwe inplanting.

De afstandsregel van 300 meter, vervat in artikel 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 kon dus niet in aanmerking worden genomen omdat het gaat om de uitbreiding van een bestaand bedrijf.

De verwerende partij expliciteert niet welke thans gehanteerde milieu-technische criteria toelaten te stellen waarom de ruimtelijke scheiding tussen de nieuwe stal en het nabijgelegen woongebied te beperkt is. Overigens is de bestreden beslissing niet gegrond op die milieu-technische criteria, maar wel op de 'voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften', waarmee werd bedoeld artikel 11 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972";

2.4.1. Overwegende dat, zoals sub 1.5. weergegeven, het decisief weigeringsmotief in het bestreden besluit is gesteund op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stal en de naburige woningen "(minder dan 300 meter van woongebied)";

2.4.2. Overwegende dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen onder meer bepaalt wat volgt :

"(...) Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven.
(...)"

dat de hierboven aangehaalde bewoordingen van het bestreden besluit, in tegenstelling tot wat de verwerende partij wil doen geloven -met name dat zij vanuit milieuhygiënisch oogpunt van oordeel was dat de ruimtelijke scheiding tussen stal en woongebied te klein was- enkel kunnen worden begrepen als een verwijzing naar bovenvermeld artikel 11; dat uit de milieuvergunningsaanvraag, het naar aanleiding daarvan geopende dossier en het bestreden besluit duidelijk blijkt dat de uitbreiding wordt gevraagd van een bestaand bedrijf; dat in artikel 11 zelf is bepaald dat de erin opgelegde afstandsregel niet geldt in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven; dat geen rekening kan worden gehouden met het gegeven dat het bestuur ruimtelijke ordening in zijn advies heeft gesteld dat, aangezien de aanvraag betrekking had op een klein en onvolwaardig melkveebedrijf, deze niet als een vraag tot uitbreiding kon worden beschouwd, doch als een aanvraag voor de nieuwe inplanting van een intensief niet-grondgebonden mestkalverenbedrijf; dat immers, vooreerst, de verwerende partij zich deze overweging niet eigen heeft gemaakt in het bestreden besluit, en bovendien meervermeld artikel 11 geen onderscheid maakt tussen bedrijven naargelang hun omvang; dat het eerste middel gegrond is;

2.5. Overwegende dat, zoals sub 2.4.1. gewezen, uit de motivering van het bestreden besluit kan worden afgeleid dat de afstand tussen de nieuwe stal en het woongebied als het decisief weigeringsmotief gold; dat in elk geval uit het bestreden besluit niet ondubbelzinnig blijkt dat de in dat besluit opgenomen overwegingen inzake de door de exploitant verstrekte gegevens voor wat betreft het aantal dieren en de mestopslagcapaciteit als decisieve motieven voor de weigering van alle gevraagde dieren golden, zodat het ontbreken van enige wettigheidskritiek terzake er niet toe kan leiden dat de bestreden beslissing overeind blijft;

2.6. Overwegende dat verzoeker in het tweede en het derde middel nog kritiek levert op de in het bestreden besluit opgenomen motivering inzake de mestafzet; dat, zoals de verwerende partij terecht in haar memorie van antwoord alsook op de terechtzitting doet gelden, de mestafzet niet als een weigeringsmotief gold; dat dienvolgens de kritiek die verzoeker in het tweede en het derde middel levert niet dienstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 11 augustus 1994 waarbij het beroep van Alfons TAEELS tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal houdende weigering van de milieuvergunning voor de uitbreiding van een bestaand veebedrijf gelegen aan de Lakstraat 45 te Laakdal (Veerle), met onder meer 382 kalveren en 398 m³ dierlijke mest, niet wordt ingewilligd en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven oktober 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.